

KÉT DARAB EREDETI ANGOL WAX HIHETETLENÜL OLCSÓ ÁRON

Roskó Gábor és drMáriás beszélgetése

DRM: Boldog vagy?

ROSKÓ GÁBOR: Nem érzem rosszul magam a bőrömben, de a boldogság nem az én állapotom.

DRM: Pedig az állataid bájosak és szeretetet sugároznak. Vagy nem?

ROSKÓ GÁBOR: Mindegyiknek több megfajtása van, minden állat több álcot visel. A róka nem csak aranyos, hanem gyilkol is. Nem tudom értelmezni azt a kifejezést, hogy „boldogság”, de mondjuk az teljesen jogos, hogy a harmónia az egyik alapvető vágyam. Itt van a két dolog közötti különbség.

A természet nem boldog, hanem harmonikus.

DRM: Miben mások legújabb alkotásaid?

ROSKÓ GÁBOR: Amióta közelebről megismertem, a helyszínen tanulmányozhattam egyrészt az egyiptomi hieroglifákat, másrészt volt szerencsém találkozni a kínai kalligráfiával, azóta megváltozott a rajzokhoz való viszonyom. Jellemző történet, hogy amikor egy kínai kalligráfusnak megmutattam a katalógusomat, azt kérdezte, miért használts ilyen sok színt? Ezek a gondolatok azóta is nyugtalanítottak, és próbálok ezt valamilyen módon új rajzaimban érzékelteni.

DRM: Miben mások az új rajzok? Nincs rajtuk többé nyuszi?

ROSKÓ GÁBOR: A nyulak számát megpróbálok redukálni, talán egy középkori alkímia- vagy botanika-könyvhöz áll közelebb a mostani sorozat világa. Peking óta ecsettel rajzoló a toll helyett.

DRM: A tinta maradt? Vagy az sem? Megszorító csomag a nyusziknak?

ROSKÓ GÁBOR: Kék tintát használok!

DRM: Kínait, vagy magyart?

ROSKÓ GÁBOR: Nem mondtam igazat az előbb, mert fekete tust is használok, ami kínai.

DRM: Miről szólnak az új történetek?

ROSKÓ GÁBOR: A történetek szóképekké, fogalmakká vannak redukálva.

DRM: Az utazások váltották ki a változást?

ROSKÓ GÁBOR: A formai egyszerűsítésre folyamatosan vágyik az ember, jó esetben a körülmények ezt a küzdelmet segíthetik és lerövidíthetik.

DRM: Vonatkozik ez az életviteledre is? Egyszerűbb bringán lovagolsz? Kevesebb helyre jársz? Hallgatagabb vagy?

ROSKÓ GÁBOR: Igen, jobban megszűrom, sokkal többet gondolkodok, mielőtt bármit is kiejtek a számon, és valóban nem járok társaságba.

A kerékpárok azonban megtöltik a műtermet, és egyre bonyolultabbak.

DRM: Elképedve tapasztalom, hogy az imént éppen egy modern kerékpárról szálltál le!

ROSKÓ GÁBOR: A használatban kiderült, hogy az oldschool gyönyörű, de baromi nehéz, és az ilyen típusú agresszív forgalomban, amilyen ebben a városban van, muszáj ilyen agresszív gépet használni.

DRM: Nem tudlak agresszívként elképzelni. Vagy mégis?

ROSKÓ GÁBOR: A forgalomban nagyon kemény tudok lenni. Próbálok betartani, amit a hollandok kitaláltak, hogy mindenki a gyengébbre kell, hogy figyeljen. Nálunk a darwinizmus uralkodik.

DRM: Ritkán láthatjuk kiállításaidat. Miért van ez?

ROSKÓ GÁBOR: Képet csak akkor festek és csak akkor állítok ki, ha valami szándékaim szerint újat tudok mondani velük.

Olyan mérhetetlen képdömping vesz körül bennünket, a digitális technika az utolsó határvonalakat is megdöntötte.

Úgy gondolom, hogy ebben a helyzetben egy festőnek újra kell értékelnie a saját szerepét.

DRM: Nem vagy hajlandó digitális fotók kifestőjévé avanzsálni? Miért nem?

ROSKÓ GÁBOR: A festett kép számomra természetesen nem csak látvány. A digitális alapú festészet nagy veszélye, hogy az anyag felszínén kapirgál, és emiatt választottam inkább az alkímiát, vagy a naív középkori botanikuskönyveket.

DRM: Miről álmodozol? Vannak-e rémálmaid?

ROSKÓ GÁBOR: A kérdés jó, de csak rémálmaim vannak.

DRM: Mikor lesz életműkiállításod?

ROSKÓ GÁBOR: Reményeim szerint a halálom után.

DRM: Felfedeztél-e vagy beszereztél-e mostanában valami új, rokonszenves, spiritualitást sugárzó tárgyat, eszközt, vagy ruhadarabot?

ROSKÓ GÁBOR: Két darab angol esőkabátot vásároltam hihetetlenül olcsó áron.

DRM: Bővebben? Hol? Kítől szerezted a szállítmányt? Engem is érdekel...

ROSKÓ GÁBOR: A körúton sétáltam, amikor észrevettem, hogy egy méteráru bolt kirakatában mintha lógna valami.

Közelebb mentem, és valóban: két darab angol Wax, sajnos Barbour (már akinek ez mond valamit). Az eladó hölgyeknek, azt hiszem fogalmuk sem volt, hogy mit árulnak. Így mind a két kabátot magamévá tettem.

DRM: Egyik újabb elfoglaltságod Csoki. Bemutatnád?

ROSKÓ GÁBOR: Csoki egy Tibet-terrier, és teljes mértékben megváltoztatta az életünket. Lehet, hogy ez a másik oka annak, hogy visszahúzódóbb lettem.

DRM: Akkor mégis megtaláltad a boldogságot?

ROSKÓ GÁBOR: Ha a kutyaóra nézek, el tudom képzelni, hogy mégis létezhet.